

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

"Mijn dringende verzoek aan de mensen van Israël: Bevrijd jezelf door Palestina te bevrijden."

Geplaatst op zaterdag 23 augustus 2014 |

SHARE

In een exclusief artikel voor de krant Haaretz roept aartsbisschop Desmond Tutu op tot een wereldwijde boycot van Israël en vraagt Israëliërs en Palestijnen met klem om verder te kijken dan alleen maar hun leiders om tot een duurzame oplossing te komen van de crisis in het Heilige Land.

In de afgelopen weken zagen we ongekennde acties van de burgergemeenschap in de hele wereld tegen de onrechtvaardigheid van het bovenmatig gewelddadige antwoord van Israël op raketbeschietingen vanuit Palestina.

Als je alle mensen bij elkaar optelt die afgelopen weekend bijeenkwamen om rechtvaardigheid te eisen in Israël en Palestina - in Kaapstad, Washington D.C., New York, New Delhi, Londen, Dublin en Sydney, en alle andere steden - dan was dit waarschijnlijk het grootste actieve protest van burgers over één enkele kwestie in de geschiedenis van de wereld.

Een kwart eeuw geleden nam ik deel aan enkele goedbezochte demonstraties tegen apartheid. Ik had nooit gedacht dat we opnieuw demonstraties van die grootte zouden zien, maar de opkomst van afgelopen zaterdag in Kaapstad was minstens zo groot, zo niet groter. Onder de deelnemers waren jongeren en ouderen, moslims, christenen, joden, hindoes, boeddhisten, agnosten, atheïsten, zwarten, blanken, roden en groenen... zoals je zou verwachten van een levendige, tolerante, multiculturele natie.

Ik vroeg de menigte om samen met mij te roepen: "Wij zijn tegen de onrechtvaardigheid van de illegale bezetting van Palestina. Wij zijn tegen het lukraak doden van burgers in Gaza. Wij zijn tegen de vernedering die Palestijnen moeten ondergaan bij controleposten en wegblokkeringen. Wij zijn tegen het geweld dat door alle partijen wordt gepleegd. Maar wij zijn niet tegen Joden."

Eerder deze week vroeg ik de Internationale Unie van Architecten om de schorsing van Israël tijdens hun bijeenkomst in Zuid-Afrika.

Ik deed een oproep aan de Israëlische broeders en zusters die aanwezig waren op de conferentie om zich zowel persoonlijk als in hun beroep actief te distantiëren van het ontwerpen en construeren van infrastructuur gerelateerd aan het in stand houden van onrechtvaardigheid, inclusief de scheidingsmuur, de beveiligingsgebouwen en controleposten, en de nederzettingen op bezet Palestijns grondgebied.

"Ik smeed u om deze boodschap mee naar huis te nemen: keer alstublieft het tij rond geweld en haat door u aan te sluiten bij de geweldloze beweging voor rechtvaardigheid voor alle mensen uit de regio," zei ik.

In de laatste paar weken hebben meer dan 1,6 miljoen mensen van over de hele wereld zich achter deze beweging geschaard door zich aan te sluiten bij een Avaaz-campagne die corporaties die profiteren van de Israëlische bezetting en/of betrokken zijn bij het misbruik en de onderdrukking van de Palestijnen oproept om zich terug te trekken. De campagne richt zich in het bijzonder op het Nederlandse pensioenfonds ABP, Barclays Bank, leverancier van veiligheidssystemen G4S, Franse transportmaatschappij Veolia, computerbedrijf Hewlett-Packard en bulldozerleverancier Caterpillar.

Vorige maand hebben 17 EU-regeringen er bij hun burgers op aangedrongen om geen zaken of investeringen te doen in illegale Israëlische nederzettingen.

We hebben recentelijk ook gezien dat het Nederlandse pensioenfonds PGGM tientallen miljoenen euro's uit Israëlische banken heeft teruggehaald; dat het Bill en Melinda Gates-fonds investeringen terugtrok uit G4S; en dat de Presbyteriaanse kerk in de VS een geschatte \$21 miljoen heeft onttrokken aan HP, Motorola Solutions en Caterpillar.

Het is een beweging die wint aan kracht.

Geweld roept geweld en haat op, wat alleen maar meer geweld en haat oproept.

Wij Zuid-Afrikanen weten wat geweld en haat betekenen. Wij begrijpen hoeveel pijn het doet om de verschoppeling van de wereld te zijn; wanneer het lijkt alsof niemand ons standpunt snapt of er oren naar heeft. Van zover zijn we gekomen.

We weten ook welke voordelen een dialoog tussen onze leiders ons uiteindelijk bracht, toen de als "terroristen" gebrandmerkte organisaties weer werden toegelaten en hun leiders, inclusief Nelson Mandela, werden bevrijd uit gevangenschap of verbanning.

Wij weten dat, toen onze leiders met elkaar begonnen te praten, de beweegredenen voor geweld die onze maatschappij verwoest hadden vervaagden en verdwenen. Terroristische daden die gepleegd werden na de gesprekken - zoals aanvallen op een kerk en een pub - werden vrijwel unaniem veroordeeld en de partij die ervoor verantwoordelijk werd gehouden werd afgestraft bij de stembusgang.

De vreugde die volgde op onze eerste gemeenschappelijke stemming was niet alleen voorbehouden aan de zwarte Zuid-Afrikanen. De echte overwinning van onze vreedzame overeenkomst was dat iedereen zich erbij betrokken voelde. En later, toen we een grondwet onthulden die zo verdraagzaam, medelevend en allesomvattend was dat God er trots op zou zijn, voelden we ons bevrijd.

Uiteraard hielp het dat we een aantal buitengewone leiders hadden.

Maar wat deze leiders uiteindelijk dwong samen rond de onderhandelingstafel te gaan zitten was de cocktail van overtuigende, geweldloze middelen die waren ontwikkeld om Zuid-Afrika te isoleren op economisch, academisch, cultureel en psychologisch gebied.

Op een gegeven moment - het kantelpunt - besepte de toenmalige regering dat de kosten van het in stand houden van de apartheid hoger waren dan die van het afschaffen ervan.

Het stopzetten van de handel met Zuid-Afrika in de jaren tachtig door multinationals met een geweten was uiteindelijk een van de breekijzers die de apartheidsstaat - zonder bloedvergieten - ten val bracht. Die bedrijven begrepen dat ze, door bij te dragen aan de economie van Zuid-Afrika, bijdroegen aan de voortzetting van een onrechtvaardige status quo.

Zij die hun zaken met Israël voortzetten, die bijdragen aan een gevoel van normaliteit in de Israëlische samenleving, benadelen de inwoners van Israël en Palestina. Zij dragen bij aan het voortduren van een zeer onrechtvaardige status quo.

Zij die bijdragen aan de tijdelijke isolatie van Israël, onderstrepen dat Israëliërs en Palestijnen allebei evenveel recht hebben op waardigheid en vrede.

Uiteindelijk zullen de gebeurtenissen in Gaza van de afgelopen maanden diegenen die in menselijke waardigheid geloven op de proef gaan stellen.

Het wordt steeds duidelijker dat politici en diplomaten niet met het antwoord zullen komen en dat de verantwoordelijkheid voor het creëren van een duurzame oplossing van de crisis in het Heilige Land bij de burgermaatschappij en de inwoners van Israël en Palestina ligt.

Naast de recente verwoesting van Gaza, zijn fatsoenlijke mensen overal - waaronder velen in Israël - erg ontzet over de dagelijkse schendingen van de menselijke waardigheid en de vrijheid van beweging, die de Palestijnen moeten ondergaan bij controlepunten en wegblokkades. En Israëls beleid van illegale bezetting en de bouw van nederzettingen in de bufferzone op bezet gebied maken het moeilijker om in de toekomst tot een overeenkomst te komen die aanvaardbaar is voor iedereen.

De staat Israël gedraagt zich alsof er geen morgen is. Haar bevolking zal nooit het vreedzame en veilige leven leiden waar zij naar hunkeren - en recht op hebben - zolang hun leiders vasthouden aan omstandigheden die het conflict ondersteunen.

Ik heb de verantwoordelijken voor het afvuren van raketten en andere projectielen vanuit Palestina naar Israël veroordeeld. Zij wakkeren haat aan. Ik verzet me tegen alle uitingen van geweld.

Maar we moeten heel duidelijk uitdragen dat de mensen van Palestina het recht hebben om op te komen voor hun waardigheid en hun vrijheid. Het is een strijd die de steun heeft van velen in de wereld.

Geen enkel door mensen veroorzaakt probleem is onoplosbaar als mensen samenwerken en oprecht proberen een oplossing te vinden. Vrede is nooit onmogelijk wanneer men vastberaden is om het te bereiken.

Vrede vraagt van de inwoners van Israël en Palestina om de menselijkheid in zichzelf en elkaar te herkennen; om te begrijpen dat zij daarin van elkaar afhankelijk zijn.

Raketten, bommen en wreedheid maken geen deel uit van de oplossing. Er is geen militaire oplossing.

Het is waarschijnlijker dat de oplossing uit de geweldloze gereedschapskist zal komen die wij in de tachtiger jaren in Zuid-Afrika hebben ontwikkeld, om de regeringen te overtuigen van de noodzaak hun beleid te veranderen.

De reden dat deze instrumenten - boycotten, sancties en terugtrekking van investeringen - uiteindelijk effectief bleken, was dat zij genoeg steun hadden, zowel vanuit het land zelf als vanuit het buitenland. Het type steun vanuit de gehele wereld dat wij in de afgelopen weken hebben gadeslagen, met respect voor Palestina.

Mijn dringende verzoek aan de mensen van Israël is om voorbij het nu te kijken, voorbij de boosheid die het gevoel van constant onder vuur te liggen oproept, om een wereld te zien waarin Israël en Palestina naast elkaar kunnen bestaan - een wereld waarin wederzijds respect en waardigheid de dienst uitmaken.

Het vereist een nieuwe mentaliteit. Een mentaliteit die erkent dat het in stand houden van de status quo inhoudt dat toekomstige generaties gedoemd zijn tot geweld en onzekerheid. Een mentaliteit die legitieme kritiek op het beleid van een staat niet langer ziet als een aanval op het jodendom. Een mentaliteit die thuis begint en zich uitspreidt over gemeenschappen, landen en regio's - tot aan de diaspora over de hele wereld die wij delen. De enige wereld die wij delen.

Mensen verenigd in hun streven naar een rechtvaardig doel zijn niet te stoppen. God mengt zich niet in de zaken van mensen, in de hoop dat we zullen leren en groeien door zelf onze moeilijkheden en geschillen aan te pakken. Maar God slaapt niet. De joodse geschriften vertellen ons dat God aan de kant van de zwakkeren staat, de ontheemden, de weduwe, de wees, de vreemdeling die slaven bevrijdt in een uittocht naar het Beloofde Land. Het was de profeet Amos die zei dat we rechtvaardigheid moeten laten stromen als een rivier.

Goedheid zal uiteindelijk overwinnen. Het streven naar bevrijding van de Palestijnse bevolking van vernedering en vervolging, veroorzaakt door Israëlische beleid, is een rechtvaardige zaak. Een zaak die de bevolking van Israël zou moeten steunen.

Nelson Mandela zei ooit dat de Zuid-Afrikanen zich niet vrij zouden voelen totdat de Palestijnen vrij zijn.

Hij had daaraan kunnen toevoegen dat de bevrijding van Palestina ook Israël zal bevrijden.

Desmond Tutu - 14 Augustus 2014 (verscheen oorspronkelijk in <http://www.haaretz.com/opinion/1.610687>. Vertaald door de Avaaz-gemeenschap)